

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: PN-4Csp/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522202157
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Krzysztofek
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2522202157.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Michaelou Krzysztofek v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. XXXX/XX, C., zastúpený: JUDr. Mgr. Marián Kropaj, PhD., advokát, so sídlom Advokátskej kancelárie Mudroňova 7356/51, Piešťany, o zaplatenie sumy 1.313,24 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručitou tunajšiemu súdu dňa 14.12.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.313,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.174,46 Eur od 24.08.2021 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.08.2021 medzi postupcom OTP Banka Slovensko, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 08.07.2015 Zmluvu č. XXXX XXXX XX F., ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov formou spotrebiteľského úveru vo výške 3.246,- Eur. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému úver za podmienok: výška úveru 3.246,- Eur, poskytnutie úveru jednorazovo dňa 08.07.2015, výška úrokovej sadzby 12,13 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov 12,82 %, celkové náklady spotrebiteľa 4.832,52 Eur, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 16,33 %, výška splátky a splatnosť 57,53 Eur mesačne vždy k 08. dňu v kalendárnom mesiaci, celkový počet splátok 84, výška prvej splátky 57,53 Eur, splatnosť prvej splátky 08.08.2015, výška poslednej splátky 57,53 Eur, splatnosť poslednej splátky (konečná splatnosť úveru) 08.07.2022. Podľa žalobcu Zmluva obsahuje všetky náležitosti a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej

splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca vyhlásil podaním zo dňa 15.04.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 1.313,24 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.174,46 Eur, z riadneho úroku vo výške 133,63 Eur, z úroku z omeškania vo výške 5,15 Eur a z poplatkov vo výške 0,- Eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky vykonal úhrady v sume 0,- Eur. Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania počnúc dňom 24.08.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, a to vo výške 5 % ročne zo sumy 1.174,46 Eur od 24.08.2021 do zaplatenia.

3. Súd žalobe vyhovel a vydal platobný rozkaz č.k. 4Csp/44/2022-88, proti ktorému podal žalovaný odpor. Žalovaný v odpore uviedol, že Zmluvou o spotrebiteľskom G. EXPRES úvere zo dňa 08.07.2015 mu bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 3.246,- Eur. Žalovaný uviedol, že banka pred uzavretím zmluvy neposúdila jeho schopnosť splácať predmetný úver, a preto má za to, že banka nebola oprávnená požadovať jednorazovo splatenie spotrebiteľského úveru, a tiež že by sa úver mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poukázal i na to, že v prípade, že nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu celej splátky, banka si čiastočnú úhradu splátky započítala len na úroky a na istinu nezapočítala nič. Nie je si však vedomý, že by v zmysle článku V. bodu 5. VOP určil, že sa nemajú jeho plnenia započítavať najprv na istinu. Zároveň ustanovenia VOP neboli individuálne dojednané, ich obsah nemal možnosť zmeniť. Žalovaný má tak za to, že výška istiny požadovaná žalobcom by mala byť znížená o sumy, ktoré banka započítavala na úroky, hoci ich mala podľa ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka započítavať na istinu. Žalovaný poukázal i na to, že bol dlhodobo PN, bral rehabilitačnú liečbu. V určitom období bol bez práce a z dôvodu nízkeho príjmu, na čo banku aj žalobcu upozornil, nemohol nimi navrhnuté splátky realizovať.

4. Žalobca sa k odporu žalovaného vyjadril v tom zmysle, že žalovaným namietané započítavanie splátok je pre dlžníka, ktorý si riadne a včas plní svoje povinnosti plynúce zo zmluvnej dokumentácie, irelevantné – splatenie úveru má rozvrhnuté na presný počet splátok s určitou výškou, kedy na úplnom konci úverového vzťahu pri zachovaní riadneho a včasného splácania je na jeho strane dlh s nulovou hodnotou (na začiatku teda pozná celkovú hodnotu úveru, ktorý po x splátkach úplne splatí). Podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa čiastočné plnenie len podobá plneniu v splátkach. Pri plnení v splátkach je však výška splátok a splatnosť jednotlivých splátok vopred určená, kým pri čiastočnom plnení to tak nie je, keďže záleží iba na dlžníkovi, či čiastočné plnenie ponúkne, kedy a v akej výške. Žalobca poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 54/2007. Navyše, Zmluva o úvere je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, absolútnym obchodom. Z uvedeného je potrebné vyvodit', že v prípade riadneho plnenia dlhu sa jedná o plnenie v splátkach a platby dlžníka sa započítavajú podľa dohody zmluvných strán. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/377/2012 zo dňa 24.01.2023. Zároveň je zrejmé, že nemožno pomýšľať nad neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko podľa ust. § 53 ods. 1 ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, pričom zmluvná podmienka je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne a niet spornosti o individuálnom dojednaní. Žalobca tiež uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového / úverového registra. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti / schopnosti splácať daný úver. Tiež je zrejmé, že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje (veriteľ zohľadňuje maximálne dobu splatnosti úveru, ktoré stanovuje Národná banka Slovenska) a príjem spotrebiteľa a posúdiť túto schopnosť s ohľadom na získané informácie. Pri posúdení bonity žalovaného právny predchodca žalobcu overil návratnosť údajov uvedených v žiadosti o úver: informácie o rodinných pomeroch: žalovaný bol slobodný, bez iných vyživovaných osôb alebo členov domácnosti, informácie o príjmoch: klientom deklarovaný priemerný čistý mesačný príjem za posledný polrok: 1.450,- Eur, klientom deklarovaný hrubý príjem za posledný ukončený mesiac: 1.812,- Eur, zamestnanie: zubár. Veriteľ počítal s úverovým zaťažením vo výške 57,53 Eur (novovzniknutá splátka). V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa, nakoľko žalovaný v žiadosti deklaroval rodinný stav slobodný a žiadne vyživované dieťa. Životné minimum na členov domácnosti brané do úvahy pri výpočte

limitu ku dňu poskytnutia úveru bolo teda 198,09 Eur. Výpočet limitu bol teda realizovaný ako výška splátky poskytnutého úveru 57,53 Eur + výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť 198,09 Eur, čo je menej ako čistý príjem žalovaného vo výške 1.450,- Eur. Výpočet limitu bol realizovaný v súlade s ust. § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z.. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že poskytovatelia úverov ani v súčasnosti nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov, a preto žalobca zastáva názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov vo forme životného minima spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Tiež poukázal na uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/20/2021 zo dňa 13.09.2022 a sp. zn. 9CoCsp/44/2021 zo dňa 25.08.2022. Žalobca tiež uviedol, že Zmluva obsahuje všetky náležitosti a poukázal na uznesenia NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.04.2019 a sp. zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018. Čo sa týka zosplatnenia, žalobca uviedol, že žalovaný bol v omeškaní so splnením člena časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnych predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.04.2021. Tiež poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 9Cdo/165/2022 zo dňa 27.09.2023. Žalobca uviedol, že žalovaný čerpal úver v celkovej výške 3.246,- Eur, pričom žalovaný uhradil celkovo sumu 3.738,35 Eur a žalobca započítal na istinu sumu 2.071,54 Eur, na úrok sumu 1.552,98 Eur, na poplatky sumu 109,43 Eur a na úrok z omeškania sumu 4,40 Eur.

5. K uvedenému sa žalovaný vyjadril v tom zmysle, že žalobca v konaní nie je aktívne vecne legitimovaný a zároveň dôsledne neskúmal bonitu žalovaného. Podľa žalovaného s poukazom na ust. § 53 ods. 9 OZ, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, preto žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu. Zmluva zároveň neobsahuje všetky náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správne určená RPMN a žalobca si uplatňoval voči žalovanému poplatky, ktoré sú v rozpore so zákonom.

6. Ako dôkazy žalobca predložil Pokus o zmier zo dňa 01.07.2022, podací hárok, Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 23.08.2021, Prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvu o spotrebiteľskom G. EXPRES úvere č. 0477 3013 15 RSU zo dňa 08.07.2015, Všeobecné obchodné podmienky OTP Banky Slovensko, a.s. pre poskytovanie spotrebných úverov pre obyvateľstvo, Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 08.07.2015, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 15.04.2021, doručku, Poslednú výzvu pred zosplatnením zo dňa 05.03.2021, doručku, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.08.2021, vrátenú zásielku s oznámením neprevzaté v odbernej lehote, okamžitý (priebežný) výpis z účtu, Špecifikáciu vykonaných platieb, Informácie o úveru (CREDIT REPORT).

7. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. PN-4Csp/44/2022-178 zo dňa 09.02.2024 súd vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.313,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.174,46 Eur od 24.08.2021 do zaplatenia a vo výroku II. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Voči uvedenému rozsudku podal žalovaný odvolanie. Uznesením č.k. 24CoCsp/20/2024-204 zo dňa 27.11.2024 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 09.12.2024.

9. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, bolo opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok so zameraním sa na posúdenie, či žalobca preukázal, že pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval jeho právny predchodca s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ak áno, či boli naplnené podmienky na využitie práva veriteľa požadovať zaplatenie celej pohľadávky.

10. V podaní zo dňa 14.03.2025 žalobca uviedol, že NS SR pripúšťa omeškanie s viacerými splátkami a pre platnosť zosplatnenia vyžaduje len omeškanie s plnením minimálne tri mesiace, odoslanie upozornenia na možné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti počas týchto troch mesiacov, uplynutie minimálnej 15 dňovej lehoty od doručenia upozornenia do zosplatnenia úveru, aby mal zmluvný dlžník možnosť zvrátiť zosplatnenie úveru uhradením omeškaných súm. Žalobca zastáva názor, že došlo

k dodržaniu postupu podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca poukázal na skutočnosť, že dovolací súd rozhodoval i o tom, či je určenie splátky povinnou náležitosťou zosplátnujúceho úkonu, resp. aj výzvy, ktorá zosplátneniu predchádza. NS SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/123/2022 uviedol, že „sa nestotožňuje s názorom, ktorý prezentovali dovolatenia, že špecifikácia splátky, pre ktorú dochádza k zosplátneniu, by mala byť podmienkou platnosti predčasného zosplátnenia dlhu. Žiadnu takúto povinnosť (uviesť v zosplátnení konkrétnu splátku) zákon veriteľovi neukladá. Dovolací súd tiež nepovažuje za potrebné na tomto mieste viesť polemiku o tom, či je určenie splátky, ktorá vyvolala zosplátnenie, skutkovou alebo právnou otázkou (skutkovou otázkou nesporne je označenie takejto splátky vo výzve na zaplatenie alebo v samotnom zosplátnení, ak však tieto listiny vymedzenie relevantnej splátky neobsahujú, je jej určenie na účely začatia počítania premĺčacej doby len právnym konštruktom). Považuje však za vhodné uviesť, že pokiaľ sa vykonaným dokazovaním nepreukáže opak, treba vychádzať z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, a teda vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka je potrebné predpokladať, že zosplátnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplátnenia 3 mesiace po splatnosti.“ K opačnému právnemu názoru dospel NS SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 a 5Cdo/188/2023. Podľa žalobcu zákon označenie splátky v zosplátnujúcom úkone, resp. výzve podľa § 53 ods. 9 OZ veriteľovi neukladá. V predmetnej veci posudzované výzvy pred vyhlásením splatnosti, či zosplátnujúca, z hľadiska obsahu uvádzajú celkovú dlžnú sumu, s ktorou bol dlžník toho času v omeškani. Priemerný spotrebiteľ má vedomosť o výške sumy, zaplatením ktorej zabráni zosplátneniu úveru (i vtedy, ak je táto suma uvedená vo výzve bez toho, aby sa uviedla konkrétna splátka, pre ktorú sa úver zosplátnuje). Priemerný spotrebiteľ musí mať vedomosť o čerpaní úveru, o jeho výške, o tom, ako ho splácal a predovšetkým na akej výške mesačnej splátky sa s veriteľom dohodol. Špecifikácia splátky nemá v konečnom dôsledku žiaden pozitívny dopad na zvýšenie platobnej disciplíny dlžníka – spotrebiteľa, absencia špecifikácie splátky nestavia spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia. Vyhlásenie splatnosti je jednostranný právny úkon – ide o právo veriteľa (ak sú splnené podmienky), pričom spotrebiteľovi absolútne v tomto slova zmysle nepomôže poznanie, ktorá bola tá „rozhodná“ splátka, keď zosplátnujúci úkon sa stal perfektným jeho doručením spotrebiteľovi – t.j. v tomto čase už spotrebiteľ zosplátnenie nemôže zvrátiť. Predmetnú otázku posudzovali súdy približne od roku 2008 do roku 2024 a z rozhodovacej praxe súdov (na všetkých úrovniach) pre banky požiadavka na špecifikáciu splátky vo výzve zosplátnujúcej, resp. pred zosplátnením nevyplývala, pričom až v roku 2024 došlo k zásadnej zmene pri posudzovaní obsahu predmetného ustanovenia. S ohľadom na uvedené má žalobca za to, že výklad dotknutých zákonných ustanovení v tom zmysle, že veriteľ je povinný uviesť rozhodnú splátku v upozornení pred zosplátnením podľa § 53 ods. 9 OZ a rovnako aj v samotnom zosplátnení nemôže v žiadnom ohľade obstáť, keďže v praktickej realite by veriteľ uvádzal v týchto právnych úkonoch rôzne splátky, pričom spotrebiteľovi by táto informácia neprinesla vôbec žiadnu informačnú hodnotu. Podľa žalobcu k uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ došlo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 08.01.2021, nakoľko je zrejmé, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podaním zo dňa 15.04.2021 mohlo dôjsť len z dôvodu neuhradenia splátky splatnej tri mesiace pred zosplátnením úveru, teda 08.01.2021. Pri posúdení bonity žalovaného právny predchodca žalobcu overil návratnosť na základe údajov uvedených v žiadosti o úver. Žalovaný bol slobodný, bez iných vyživovaných osôb alebo členov domácnosti. Klientom deklarovaný priemerný čistý mesačný príjem za posledný polrok predstavoval sumu 1.450,- Eur a klientom deklarovaný hrubý príjem za posledný ukončený mesiac predstavoval sumu 1.812,- Eur. Žalovaný bol zamestnaný ako zubár. Z úverového registra mal veriteľ informáciu o úverových záväzkoch, t.j. splátkový úver s mesačným úverovým zaťažením 120,- Eur, splátkový úver s mesačným úverovým zaťažením 77,- Eur, splátkový úver s mesačným úverovým zaťažením 272,- Eur, splátkový úver s mesačným úverovým zaťažením 179,- Eur. Spolu mesačné úverové zaťaženie žalovaného predstavovalo 648,- Eur. Veriteľ počítal s úverovým zaťažením vo výške 705,53 Eur (648,- Eur + 57,53 Eur – novovzniknutá splátka). V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa, nakoľko žalovaný v žiadosti deklaroval rodinný stav slobodný a žiadne vyživované dieťa. Životné minimum na členov domácnosti brané do úvahy pri výpočte limitu ku dňu poskytnutia úveru bolo teda 198,09 Eur. Výpočet limitu bol vypočítaný ako výška splátky existujúcich úverov + výška splátky poskytnutého úveru + výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, t.j. 648,- Eur + 57,53 Eur + 198,09 Eur = 903,62 Eur, čo je menej ako čistý príjem žalovaného vo výške 1.450,- Eur. Žalobca tiež poukázal na to, že žalovaný dňa 08.07.2015 čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.246,- Eur. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil na účet postupcu sumu 3.738,35 Eur a úhrady žalovaného boli započítané na istinu suma 2.071,54 Eur, na zmluvný úrok suma 1.552,98 Eur, na úrok z omeškania suma 4,40 Eur a na

poplatky suma 109,43 Eur. Žalovaná istina tak predstavovala poskytnutý úver mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (3.246,- Eur – 2.071,54 Eur = 1.174,46 Eur). Žalovaný uhradil 1. až 63. mesačnú splátku (08.08.2015 – 08.10.2020) a čiastočne (vo výške 0,13 Eur) aj 64. mesačnú splátku (08.11.2020). Žalobca eviduje neuhradenú čiastočne 64. mesačnú splátku a 65. až 84. mesačnú splátku. Riadny úrok bol vyúčtovaný v celkovej výške 1.686,61 Eur. Z úhrad žalovaného bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 1.552,98 Eur, neuhradený zmluvný úrok tak predstavoval sumu vo výške 133,63 Eur. Úrok z omeškania bol vyúčtovaný žalovanému vo výške 9,55 Eur a z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 4,40 Eur. Neuhradený úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 5,15 Eur.

11. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

13. Súd po vrátení veci odvolacím súdom opätovne vykonal dokazovanie, a to vyššie uvedenými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a ich právnych zástupcov, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili a súhlasili, aby sa pojednávalo a rozhodlo vo veci v ich neprítomnosti, pričom z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav:

14. Medzi OTP Bankou Slovenska, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 08.07.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom G. EXPRES úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanému vo výške 3.246,- Eur, s úrokovou sadzbou vo výške 12,13 % ročne, so splatnosťou prvej splátky 08.08.2015, s konečnou splatnosťou 08.07.2022, s výškou splátky 57,53 Eur mesačne so splatnosťou 08. dňa v mesiaci, s RPMN vo výške 12,82 %, s priemernou hodnotou RPMN 16,33 % a celkovou čiastkou k zaplateniu dlžníkom vo výške 4.832,52 Eur.

15. Listom zo dňa 05.03.2021 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá bola ku dňu 04.03.2021 vo výške 203,23 Eur s upozornením, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Uvedený list bol žalovanému doručený dňa 26.03.2021.

16. Keďže sa žalovaný so splácaním dostal do omeškania, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 15.04.2021 – Vyhlásenie úveru za predčasne splatný oznámil žalovanému mimoriadne zosplatenie úveru ku dňu 14.04.2021. Uvedené oznámenie bolo dňa 06.05.2021 doručené žalovanému.

17. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2021 bola pohľadávka OTP Banky Slovensko, a.s. voči žalovanému postúpená na žalobcu. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 27.08.2021 bolo zaslané žalovanému, zásielka sa však vrátila žalobcovi ako neprevzatá v odbernej lehote.

18. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa § 369 ods. 1 OBZ, ak je dlžník v omeškaniach so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatených sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. Ak

výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

22. Podľa § 502 ods. 1 ObZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (1) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. (2)

27. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „ZoB“) (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 17 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

34. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa § 879y ods. 1 OZ, ustanoveniami tohto zákona v znení účinnom do 31. októbra 2024 sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 31. októbra 2024; vznik týchto právnych vzťahov a vznik nárokov z týchto právnych vzťahov sa posudzujú podľa predpisov účinných do 31. októbra 2024, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak.

36. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, ale je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

37. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne

vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch), keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

38. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.08.2021 došlo k postúpeniu pohľadávky z predmetnej zmluvy zo spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. ako postupcu na spoločnosť žalobcu ako postupníka.

39. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú podľa § 92 ods. 8 ZoB tri. Prvou je splatná pohľadávka, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

40. Podmienkou platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy v zmysle § 17 ZoSÚ je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred týmto termínom. Na druhej strane, postúpenie pohľadávky v rozpore s citovaným ustanovením má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky z úverovej zmluvy, z ktorého dôvodu nemôže byť žalobca v spore aktívne vecne legitiimovaný.

41. Vo Výzve zo dňa 05.03.2021 banka upozornila žalovaného na to, že je v omeškaní s plnením dlžnej čiastky, ktorá je k 04.03.2021 vo výške 203,23 Eur, s tým, že v prípade neuhradenia dlžného záväzku v lehote 10 dní od doručenia výzvy, je banka oprávnená využiť ust. § 565 OZ a vyhlásiť úver za predčasne splatný. Následne podaním zo dňa 15.04.2021 banka vyhlásila úver za predčasne splatný.

42. Na základe vykonaného dokazovania nemal súd za preukázané, že by pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanému bola v čase postúpenia pohľadávky splatnou, či už z dôvodu konečnej splatnosti alebo z dôvodu zosplatnenia.

43. Na základe zisteného skutkového stavu veci je nepochybné, že veriteľ žalovaného – OTP Banka Slovensko, a.s. neuviedol v liste zo dňa 05.03.2021, ktorým žalovaného upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, splátku úveru, so zaplatením ktorej bol žalovaný v omeškaní. Rovnako veriteľ v liste zo dňa 15.04.2021, ktorým využil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ neuviedol, pre omeškania žalovaného so zaplatením ktorej konkrétnej splátky úveru toto svoje právo využíva.

44. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru z tohto dôvodu nie je platné, pretože veriteľ-postupca v ňom neuviedol (nekonkretizoval), pre ktorú omeškanú splátku využil svoje právo podľa § 565 OZ. Zároveň dôvod neplatnosti tohto vyhlásenia spočíva aj v tom, že výzva, ktorá prechádzala tomuto vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, teda výzva právneho predchodcu žalobcu zo dňa 05.03.2021, takisto neobsahovala údaj o tom, s ktorou konkrétnou splátkou a v akej výške, bol žalovaný v omeškaní s jej zaplatením.

45. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. januára 2024, podľa ktorého v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Avšak už v uznesení sp. zn. 2Cdo/149/2021 zo dňa 6. septembra 2023 sa Najvyšší súd SR nijako nevymedzil proti právnomu záveru odvolacieho súdu (Krajský súd v Žiline), že upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 OZ musí obsahovať identifikáciu konkrétnej splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, a že možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky vzniká len vtedy, ak je dlžník v omeškaní s tou konkrétnou splátkou, vo vzťahu ku ktorej bol upozornený na uplatnenie tohto práva. Najvyšší súd SR tu dal do pozornosti svoje rozhodnutia týkajúce sa zaplatenia celej pohľadávky pri strate výhody splátok (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ) a plynutia premičacej doby (§ 101 a § 103 OZ) pri spotrebiteľských zmluvách, a to uznesenie z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020 (R 71/2018), uznesenie z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, uznesenie z 15. decembra 2022 sp. zn. 4Cdo/132/2021, uznesenie z 31. januára 2023 sp. zn. 5Cdo/26/2022 a uznesenie z 31. januára 2023 sp. zn. 9Cdo/368/2021 a uviedol, že aj keď je v týchto rozhodnutiach prioritne riešená otázka začiatku

plynutia premlčacej doby pri uplatnení zaplataenia celej pohľadávky pri strate výhody splátok, tak zároveň je tam zdôraznená aj potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ.

46. Aj v uznesení sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024 Najvyšší súd SR konštatoval, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 OZ, pre platný právny úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.

47. Tento svoj právny názor zopakoval Najvyšší súd SR aj vo svojom uznesení sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25. septembra 2024 a odkázal naň aj v rozsudku sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31. júla 2024.

48. Súd tak prijíma uvedený výklad dotknutých zákonných ustanovení Najvyšším súdom SR v tom zmysle, že veriteľ má právo žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky úveru len vtedy, ak je dlžník v omeškaní s tou konkrétnou splátkou, vo vzťahu ku ktorej bol upozornený na uplatnenie tohto práva v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ. Ak upozornenie veriteľa na možnosť využitia tohto práva identifikáciu konkrétnej omeškanej splátky úveru neobsahuje, je takýto právny úkon neurčitý a dôsledkom toho podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Pre následné vyhlásenie splatnosti celého úveru veriteľom tak neboli splnené zákonné podmienky stanovené v § 53 ods. 9 OZ (absentuje platné a účinné upozornenie dlžníka veriteľom na možnosť využitia práva na vyhlásenie splatnosti celého úveru), a preto je aj tento právny úkon pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ neplatný. Ak potom veriteľ postúpil na tretiu osobu svoju pohľadávku voči dlžníkovi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je aj takýto právny úkon pre rozpor s ustanoveniami § 17 ods.1 ZoSÚ podľa § 39 OZ neplatný, pretože predmetom postúpenia môžu byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

49. Uvedené závery vyslovuje súd aj pri vedomí si skutočnosti, že samotný Občiansky zákonník v § 53 ods. 9, prípadne v § 565, a ani iný všeobecne záväzný právny predpis, výslovne nestanovuje ako obligatórnu náležitosť upozornenia veriteľa dlžníkovi na možnosť využitia práva na vyhlásenie splatnosti celého úveru identifikáciu konkrétnej omeškanej splátky úveru. Určitosť právneho úkonu ako požiadavka na jeho obsahové náležitosti však nie je naplnená len uvedením obligatórnych náležitostí, ktoré pre konkrétny právny úkon stanovuje právny poriadok. Aj pri ich uvedení v právnom úkone musí byť z právneho úkonu pre adresáta právneho úkonu vôľa konajúceho subjektu výkladom objektívne pochopiteľná, teda bez rozumných pochybností adekvátne vnímateľná. Právny úkon aj pri uvedení obligatórnych náležitostí stanovených vo všeobecne záväznom právnom predpise musí mať určitú kvalitu, aby bol pre jeho adresáta poznateľný obsah prejavenej vôle konajúceho subjektu.

50. V intenciách danej veci teda nestačí, že veriteľ vo svojom úkone podľa § 53 ods. 9 OZ upozorní dlžníka-spotrebiteľa na možnosť využitia práva podľa § 565 OZ (teda na zosplatenie celého úveru), pretože Občiansky zákonník stanovil, že toto upozornenie je, spolu s omeškaním so zaplatením splátky trvajúcim viac ako tri mesiace, predpokladom na vyhlásenie predčasnej splatnosti celého dlhu veriteľom. Dlžníkovi-spotrebiteľovi tak musí byť zrejmé, pre ktorú konkrétnu omeškanú splátku úveru veriteľ zvažuje možnosť využiť svoje právo na vyhlásenie splatnosti celého dlhu. Len pri takto objektívne poznateľnej vôli veriteľa je dlžník schopný verifikovať dĺžku svojho omeškania so zaplatením konkrétnej splátky a tým aj „vážnosť hrozby“ predčasného zosplatenia a vyhlásenie splatnosti celého dlhu odvrátiť tým, že konkrétnu omeškanú splátku zaplatí.

51. Nepostačuje preto, že z obsahu upozornenia veriteľa na možnosť zosplatenia je celkom zrejmý úmysel veriteľa, t. j. upozornenie dlžníka v súlade s § 53 ods. 9 OZ na to, že je v omeškaní po dobu viac ako 3 mesiacov, je z neho zrejmá aj celková výška jeho omeškania a rovnako upozornenie na to, že v

prípade, ak omeškané plnenie neuhradí v dodatočnej lehote, je veriteľ oprávnený žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Pri takto prejavenej vôli veriteľa nemá dlžník možnosť verifikovať svoje omeškanie, teda so zaplatením ktorej splátky a ako dlho je v omeškaní, a tak ani nemôže zabrániť zosplateniu celého dlhu zaplatením konkrétnej omeškanej splátky. Tento úkon veriteľa tak potom dlžníka „núti“ uhradiť celú veriteľom v upozornení vyčíslenú dlžnú sumu, aby sa vyhol zosplateniu celého dlhu. Súd pritom nerozporuje, že na zaplatenie celej v upozornení vyčíslenej dlžnej sumy môže mať veriteľ právo (ak je teda dlh vyčíslený veriteľom riadne), na druhej strane ale „hrozbu“ zosplatenia môže veriteľ využiť len pre prípad, že tu je dlžná splátka, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu dlhšiu ako tri mesiace, nie akákoľvek dlžná splátka. Upozornenie veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ totiž nemá byť prostriedkom, ktorý dlžníka bude viesť k zaplateniu celého jeho doposiaľ splatného dlhu, ale len toho dlhu, pre ktorý by mohol veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť dlhu.

52. V tejto súvislosti súd poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/181/2023 zo dňa 19.03.2025, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, že „pre ďalší priebeh konania, najvyšší súd dáva do pozornosti, že v rámci rozhodovacej činnosti sa už zaoberal otázkou režimu straty výhody splátok, pričom uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatil celý dlh (pozri rozhodnutia sp. zn. 5Cdo/2/2023, 5Cdo/188/2023, 6Cdo/15/2023, 5Cdo/197/2022)“.

53. Keďže v deň postúpenia pohľadávky táto pohľadávka tak ako bola postúpená nebola splatná, nemohla byť platne postúpená z právneho predchodcu žalobcu - banky na žalobcu pre jej rozpor s ustanoveniami § 17 ods. 1 a 2 ZoSÚ. Keďže žalobca nepreukázal predpoklady pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy, a teda ani predpoklady pre nadobudnutie týchto práv, tak ani nenadobudol platne od právneho predchodcu pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy voči žalovanému, a preto nemá aktívnu vecnú legitimáciu v tomto spore.

54. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní pre neplatnosť postúpenia pohľadávky (podľa § 39 OZ v spojení s § 17 ZoSÚ) bolo potom potrebné žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku zamietnuť, a keďže žalovaný nie je povinný zaplatiť žalobcovi istinu, nemohol sa ani dostať do omeškania s jej zaplatením, a preto súd zamietol žalobu aj v časti úrokov z omeškania.

55. Súd nad rámec uvedeného dodáva, že čo sa týka skúmania bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úveru, súd má s poukazom i na rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci za to, že žalobca v konaní dostatočne preukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 ZoSÚ). Veriteľ bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Podľa názoru odvolacieho súdu vysloveného v rámci iných sporových konaní, zo žiadneho zo zákonných ustanovení ZoSÚ však nie je možné vyvodzovať povinnosť veriteľa pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zisťovať konkrétne výdavky spotrebiteľa. Ich štandardný rozsah je možné vyvodzovať z údajov uvádzaných spotrebiteľom v žiadosti o spotrebiteľský úver týkajúcich sa jeho pomerov, pri zohľadnení sumy životného minima fyzickej osoby v rozhodnom období stanovenej zákonom (č. 601/2003 Z.z. v príslušnom znení).

56. Žalobca súdu uviedol, že jeho právny predchodca zistil, že žalovaný je slobodný, bez iných vyživovaných osôb alebo členov domácnosti, dosahuje príjem 1.450,- Eur v čistom a v úverovom registri má evidovaných 4 existujúce záväzky, čo spolu predstavovalo mesačné úverové zaťaženie žalovaného vo výške 648,- Eur. Žalovaný v žiadosti o úver rovnako deklaroval druh zamestnania zubár. Veriteľ tak počítal s úverovým zaťažením vo výške 705,58 Eur (648,- Eur + 57,53 Eur – novovzniknutá splátka). V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa vo výške 198,09 Eur. Výpočet limitu bol teda realizovaný ako výška splátky poskytnutého úveru 57,53 Eur + výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť 198,09 Eur, čo je menej ako čistý príjem žalovaného vo

výške 1.450,- Eur. Žalobca tak súdu dostatočne preukázal, že skúmal bonitu žalovanej pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

57. Ďalšie argumenty žalobcu a žalovaného súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a pod.).

58. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

59. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

61. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

62. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (2).

63. O nároku žalovaného na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom súd rozhodol vo výroku II. tohto rozsudku podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a keďže žalovaný bol v konaní pred súdom prvej inštancie i pred odvolacím súdom v plnom rozsahu úspešný, súd mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho súdu v rozsahu 100 %, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).